

läggning, eller ock dessa medel, till undvikande af missbruk, ifall de lemnades till deras egen disposition, directe användes till nya nybyggens anläggande, hvilka, sedan med deras uppodlingar vore så vida kommet, att de kunde föda sin man, finge af der-till skickliga personer tillträdas mot förbindelse af ett visst antal dagsverken om året, hvilka dagsverken åter användes till nya och flera nybyggens anläggande; och vidare förunnades dessa nybyggare så många frihetsår, att summan af de dagsverken, hvilka af dessa nybyggare under den tiden, utan kämbart betungande för dem sjelfva, blifvit utgjorda, uppgingo mot beloppet af de kostnader, hvilka af kronan blifvit använda vid sjelfva nybyggets anläggning: då skulle visserligen icke allenast landets uppodling och befolkning omedelbarligen befrämjas genom sådana af det allmänna vidtagna nyttiga åtgärder, utan äfven kringliggande åboers enskilda intresse och omtänka, genom uppmuntrande efterdömen, väckastillen driftigare bearbetning uti en af Lappmarkens invånare hittills nästan vanvårdad näringsgren.

§. 2.

Men, innan jag framlägger egna uppgifter, vill jag anföra, hvad som redan för femtio år tillbaka blifvit tänkt och skrif-

vet i detta ämne, i anledning af en afhandling, införd i Kongl. Patriotiska Sällskaps Handlingar år 1771, 2:dra stycket.

Sedan författaren till denna afhandling, Herr *Fr. Tryxell*, i korthet visat uppodlingars möjlighet i Lappmarken, dels af de förträffliga odlings- och ängslägenheter, som förf. der haft tillfälle att bese, dels ock af de försök med sädesodlingen, hvilka blifvit gjorda i Torneå och Kemi Lappmarker, samt äfven, till bevis på regeringens landsfaderliga omsorg för ödemarkers uppodlingar, citerat Kongl. Kungörelsen af den 20 Novemb. 1741, hvarest hvar och en, som anlägger nybyggen i Lappmarken, försäkras om egande rätten, samt 10 frihetsår från alla personliga utgifter; så visar förf. äfven de hinder, hvilka afskräckt, så väl rika, som fattiga från sådana företag, nämligen, att de rikas förlagskostnader knappt kunde betalas på en mansålder, och att unga contrahenter bland allmogen icke vågade gripa sig an med saken i anseende till medellöshet.

I anledning häraf slutar förf. till nödvändigheten af det allmännas handräckning. Han anför såsom exempel de uppodlingar, hvilka Konungen i Preussen låtit anställa på allmän bekostnad, dels genom contant betalning till entreprenörer, dels ock genom arbetscommenderingar ur värfvade regementen; men förf. anmärker tillika, att